

Кількість підготовлених і направлених у війська радників з гендерних питань в державах-членах НАТО і країнах-партнерах в 2016 р. [4, р. 34].

Держави-члени НАТО	Підготовлені радники з гендерних питань в збройних силах	Направлені у війська радники з гендерних питань (2016)	Направлені у війська радники з гендерних питань (2014 – 2016)
Бельгія	16	0	0
Болгарія	4	1	2
Канада	3	0	0
Хорватія	6	2	4
Чехія	1	0	0
Данія	5	0	0
Франція	7	0	0
Угорщина	30	0	0
Ісландія	2	2	1
Італія	170	1	4
Литва	2	0	0
Люксембург	2	0	0
Нідерланди	12	2	12
Норвегія	22	0	12
Польща	9	0	0
Португалія	10	0	0
Румунія	1	0	0
Словенія	6	0	0
Іспанія	230	15	35
Туреччина	5	2	5
Велика Британія	8	8	8
США	2	2	2
Всього	553	35	85
Австралія	13	8	20
Австрія	10	1	3
Грузія	42	дані не надано	42
Ірландія	14	3	6
Нова Зеландія	1	0	0
Сербія	1	0	0
Україна	0	0	1
Фінляндія	40	2	8
Швейцарія	10	дані не надано	5
Швеція	12	1	10
Японія	0	1	1
Всього	143	16	96

Список використаної літератури та джерел

1. Гранатометником чи командиром БМП тепер може бути і жінка // Офіційний веб сайт Міністерства оборони України. – Режим доступу: <http://www.mil.gov.ua/news/2016/07/15/granatometnikom-chi-komandirov-bmp-teper-mozhe-buti-i-zhinka>—/
2. Summary of the national reports of NATO Member and Partner Nations 2014. – NATO HQ Office of the gender advisor international military staff, 7 march 2016. – Access mode: http://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/pdf_2016_03/Summary.pdf
3. Summary of the National Reports of NATO Member and Partner Nations to the NATO Committee on Gender Perspectives, 2015. – Access mode: http://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/pdf_2017_01/20170113_2015_NCGP_National_Reports_Summary.pdf
4. Summary of the National Reports of NATO Member and Partner Nations to the NATO Committee on Gender Perspectives, 2016. – Access mode: https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/pdf_2018_01/1801-2016-Summary-NR-to-NCGP.pdf

Олександр КАХОВСЬКИЙ

аспірант кафедри права та європейської інтеграції ДРІДУ НАДУ при Президентові України

СИСТЕМА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ У США: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Євроатлантична інтеграція України в рамках системи Україна-НАТО не можлива без глибокого реформування системи ресоціалізації ветеранів, як невід’ємної складової процесів військово-політичного реформування загалом. З огляду на це, найбільш доцільним є розгляд системи ресоціалізації ветеранів у США, яка визнається однією з найкращих у світі. Гаслом цієї системи можна назвати наступні слова: «...турбуймося про тих, на кого впав тягар битви, про їхніх вдів та їхніх сиріт...» [1, с. 129].

Перший закон, який регулював виплати допомоги за отримані під час громадянської війни каліцтва було прийнято у 1862 році. Того ж часу було задіяне положення щодо прав подружжя та дітей вояків отримувати допомогу у розмірі допомоги, яка сплачувалася безпосередньо ветеранам, у разі їх недієздатності. У свою чергу поранені вояки брали участь у програмі отримання фінансової допомоги, надання тимчасового житла та пільгового отримання медичних послуг. Окремо звертали вагу на втілення заходів, щодо працевлаштування ветеранів с вадами, або обмеженими можливостями.

Сьогодні основною інституцією щодо опікування потребами

ветеранів є Міністерство у справах ветеранів, яке за чисельністю, бюджетом та впливом є одним з найбільших у США. Ця установа веде усі питання щодо ветеранів, як категорії громадян, які потребують окремої уваги з боку держави. Окрім того, у складі вказаного Міністерства існує окрема установа, виключним завданням якої є пошук ветеранів задля інформування останніх щодо їх прав та можливостей, навіть після зміни місця їхнього проживання. Питаннями щодо правового захисту ветеранів опікуються комітети Сенату та Палати Представників.

Сама система ресоціалізації ветеранів складається з двох блоків, які поєднують як засоби соціального захисту, так й матеріальної допомоги.

До першого блоку можна віднести усі види безгрошової допомоги, серед якої:

- медичне обслуговування самих ветеранів, членів їх родин (включно з сім'ями загиблих);
- фізична та психологічна реабілітація;
- освіта та професійне навчання;
- працевлаштування ветеранів та членів сімей ветеранів з інвалідністю або загиблих, тощо.

До другого блоку відносяться усі види грошової допомоги:

- пенсійне забезпечення;
- страхування життя та медичне страхування;
- пільгове кредитування на будівництво житла;
- пільгове іпотечне кредитування тощо.

Слід зазначити, що фінансовий блок пільг поширюється як на ветеранів, так й на їх нащадків. Також існують окремі субсидії Конгресу, які розраховані на ветеранів з надважким психологічним, психічним або фізичним станом. При цьому, субсидії Конгресу можуть суттєво перевищувати встановлений рівень гарантованого життєвого мінімуму. Усі фінансові види допомоги ветеранам мають обов'язкову індексацію у розмірі, який щорічно встановлюється на законодавчому рівні.

При цьому, на тлі різноманітності програм допомоги як матеріального, так й не матеріального виду, суттєво вирізняються наступні види, які вважаються з боку самих ветеранів як затребувані найбільше, а саме:

- медичне страхування;
- пільгове іпотечне кредитування;
- освіта та працевлаштування.

Поєднання саме цих видів соціального захисту ветеранів служить додатковим чинником, який робить службу в армії не лише почесною, а й дуже привабливою серед молоді, яка планує своє майбутнє та збирається здобувати вищу освіту, а також серед осіб які нещодавно емігрували до США та потребують додаткових механізмів соціального захисту на період інтеграції у суспільство.

Таким чином, ми бачимо, як системний, прорахований та виважений підхід до системи ресоціалізації ветеранів дозволяє не лише захистити ветерана та забезпечити його повернення у суспільство, а й дозволяє створювати додаткові чинники, що приваблюють певні шари суспільства до служби в армії. Інформаційна ж політика, яка втілюється США як державою по відношенню до ветеранів, сформувала в суспільстві образ ветерана, який є носієм таких чеснот як відвага, патріотизм, відданість інтересам держави та ідеалам демократії. Це у комплексі забезпечує відповідне ставлення суспільства як до самого ветерана, так й до військової системи загалом.

1. Прутнік Е. Інавгураційні промови Президентів США / Е. Прутнік. – Харків, ФОЛІО, 2009. – 335 с.

Геннадій МАГАСЬ

к. держ. упр., начальник кафедри

оперативного мистецтва

Національної академії

Державної прикордонної служби України

ТЕОРІЯ ОХОРОНИ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ ЯК НАУКОВА ОСНОВА ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Євроінтеграційні прагнення України та глобалізаційні процеси, які відбуваються в світі, впливають на прикордонну політику, що потребує пошуку шляхів підвищення рівня надійності охорони державного кордону як ключового атрибуту її суверенітету, територіальної цілісності та важливої складової національної безпеки України. З появою нових видів загроз, зокрема військової агресії Російської Федерації проти України, тимчасової окупації нею території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя, розпалювання збройного конфлікту в східних регіонах України, що супроводжується здійсненням заходів, спрямованих на дестабілізацію політичної та економічної ситуації в Україні, розвитком тероризму та загрозою його поширення територією України спонукає до пошуку сучасних механізмів підвищення ефективності реалізації державної політики у сфері охорони державного кордону, а також охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні.

Об'єктивна необхідність систематизації знань щодо охорони державного кордону у формі фундаментальної наукової праці викликана і тим, що й досі розробка проблем теорії велася за окремими темами і питаннями, які не були пов'язані в цілісну і логічну систему. Теорія охорони державного кордону України, являючись цілісною системою знань, має досить складну структуру, яка обумовлюється специфікою її